

Inden afskeden
valgte vi en stjerne.
Vores stjerne....

Flygtningeliv

Flygtninge i Fare - Mit asyl
Arsberetning September 2013

Kik ind i hjernevaskeriet

Mit asyl spuler din hjerne ren for politiske intriger og spot!!!!

Frivillighedens grænser og pris

Et gammelt ord siger: "Alting med måde". Dette bør vel også gælde for frivilligt ulønnet arbejde. Et synspunkt jeg ikke er alene om, at dømme efter hvad der er in og yt af frivilligt ulønnet arbejde. Eksempelvis er det in at yde lektiehjælp til et flygtningebarn. Omvendt er det at yde hjælp til papirarbejdet i en asylsag yt (uanset det måske kan hjælpe samme barns hele fremtid). Eller et andet barn eller voksen på flugt fra tortur eller krig.

Jeg går ind for, at man skal kunne række andre en hjælpende hånd uden altid at skulle have betaling. Ved de store humanitære katastrofer som følge af krig eller jordskælv og den slags. Men det frivillige ulønnede kan ikke stå alene. Jeg finder det nødvendigt også med lønnede hjælpearbejdere. En katastrofe kan bare være så omfattende, så der er brug for alt hvad der kan findes af hjælpende hænder med og uden løn.

Men hvor går grænsen? Flere politikere og virksomheder synes at have fået øje på ulønnet frivilligt arbejde som en god fidus. I vejen frem til karrieren, måske en ministerpension til sig selv og sine børn, og imens på plejehjemmet bliver gamle fru Hansen kun luftet, hvis en frivillig melder sig til jobbet, som nu er blevet ulønnet. – Hvor går grænsen?

Er det i orden, når en kommune begynder at spekulere i ulønnet frivillig indsats til børnefamilier, der er voldsomt belastet af psykiske og sociale problemer? Jeg synes det ikke. – Og efter at have set en kommunal sagsbehandler begynde at spekulere i en sådan løsning, kan jeg ikke lade være at tænke, om det var den form for spekulationer, der var årsag til at børnene i Brønderslevsagen m.fl. skulle vente så mange år på kommunens hjælp?

Den danske stat og folketingsflertallet fører en katastrofepolitik for mange asylsøgende flygtninge. Det er derfor, jeg arbejder frivilligt ulønnet, først og fremmest for at hjælpe flygtninge i nød for asyl. Jeg startede egentlig med dette under den forrige

socialdemokratiske-radikale regering. Det var dengang i 2001, da de besluttede at foreninger fremover kun kunne få statsstøtte til integrationsprojekter – hvilket ikke indebar integration af asylsøgere. – Og missionen lykkedes. Statsstøttede organisationer, som kalder sig NGO'er, (ikke statslige) rettede sig ind. Ingen af de statsstøttede ville længere støtte projekter til gavn for asylsøgere, alle blev vildt optaget af at lave integrationsprojekter. Både de anvendelige projekter, men også mange besynderlige, der ikke førte til integration, men gav statspenge i kassen, imens asylsøgere sad i Sandholm og andre centre og var ved at rådne op. Det var på det tidspunkt vennegruppen bag "Flygtninge i Fare" besluttede at starte denne forening, der skal hjælpe asylsøgere i klemme i det danske system og dokumentere deres klemme. Det var også baggrunden for en vedtægtsbeslutning om aldrig gøre foreningen afhængig af statsstøtte.

Mange kan godt lide, at vores forening er uafhængig af statsstøtte. Også at vi kun bruger få penge på administration og yder forholdsvis meget for egentlig meget få midler (100.000 – 200.000 årligt når det går højt).

Men hvor går grænsen? Tid er penge i den forstand, at alle har brug for en indtægt og tag over hovedet og ikke kun kan arbejde ulønnet.

Vi kunne udføre meget mere hjælpearbejde, hvis der også var penge til løn for noget af arbejdet, og hvis der var nogle flere hænder og hoveder.

Det er grunden til at vi både beder om støttebidrag (penge) og en hjælpende hånd i ny og næ, ikke til lektiehjælp, men til nogle af de mangfoldige opgaver vi har med asylsager m.m.

Fordi det drejer sig om menneskers overlevelse. Spred glæde - trods alt.

Mona Ljungberg

Hjernevaskeriet

Spuler rent for politiske intriger og spot

Søren Espersen, DF mener et folk kun har de ledere, som folket har fortjent. Ærlig talt, synes vi ikke, at europæiske jøder og nogen som helst andre under Hitlers storrigge havde fortjent ham eller andre nazister som ledere!!!

Det er dyrt at få trykt et blad i farver.
Derfor har vi valgt farverne fra og at
bruge pengene på hjælpeprojekter.

Det koster tid og penge at
hjælpe. Til det har vi brug
for dit bidrag

**Støttebidrag kan indbetales
på vores konto i Merkur Bank.
Reg.nr.: 8401 - konto: 103 8399**

Flygtninge i Fare - Mit Asyl og Støttekredsen
c/o: Mona Ljungberg
Skoleholdervej 41, 1. tv
2400 København NV

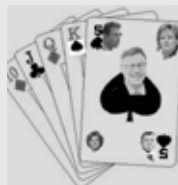
Tlf. 2883 1318
E-mail: kontakt@mitasyl.dk
www.stoettekredsen.dk
Se. nr: 27 25 63 68
Ansvarshavende for "Flygtningenyt": Mona Ljungberg

Indhold dette nummer:

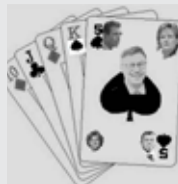
Frivillighed med og uden grænserside 2

Bødskovs Justitscirkus.....side 4 ,5, 6

Spillet om de Statsløseside 7- 11

Spillet med Afghanske flygtnings liv ..side 8 - 9

Udenrigsmysteriet fortsætter.....side 19

Arbejderne i
Bangladesh

1. maj talen der ikke blev holdt side 16 - 19

Hjernevaskeriet Side 2, 19

Ondskabens ulidelige lethedside 12, 13

En smilegave til børn og unge
i triste kår..... Side 14, 15, 20

Kort nyt:
Oversigt klagesager til ombudsmanden ...side 6

KLAGESANG FRA EN ROMERSK EMBEDSMAND

(år 65 e. kristus)

”Vi arbejdede hårdt, men hver gang det begyndte at fungere, blev nye planer om omorganisering iværksat. Jeg lærte mig senere i livet, at vi er tilbøjelige til at møde hver ny situation gennem omorganisering, og jeg lærte, hvilken vidunderlig metode dette er til at skabe en illusion om fremgang, mens det i virkeligheden forårsager kaos, ineffektivitet og demoralisering”.

Italienske tilstande i justitsministeriet

Mails kan ikke modtages og breve drukner i Justitsministeriets systemer. Resultatet er, at asylsøgere fejlagtigt får afslag på humanitær opholdstilladelse, fordi lægeerklæringer ikke bliver modtaget, selvom de er blevet sendt og afleveret rettidigt til Justitsministeriet. – Og det er sandsynligvis ikke alle, der opdager, at de har fået afslag på den konto. Det er ikke specielt nemt at gennemskue af ministeriets begrundelse for afslag, det skal man faktisk være rutineret Justitsministeriums-afslagslæser for at forstå.

Justitsministeriets særprægede postsystemer

I justitsministeriet har man ikke ét system til at holde styr på indkomne breve. Man har en, to, mange og alt for få ansatte i postafdelingen til at åbne og sortere indkommen post, hvilket ikke skyldes mangel på arbejdskraft ude i det ganske samfund.

Justitsministeriets system er heller ikke gearet til at modtage e-mail fra alle borgere. I hvert fald ikke fra Flygtninge i Fare. En enkelt e-mail sendt til Justitsministeriet for er års tid siden ved vi havnede i Kriminalforsorgens mailboks, måske er foreningen af for os uvisse grunde kommet under administration af dem? Øvrige e-mails sendt til Justitsministeriet er der ikke automatisk kommet kvittering på, og det er umuligt at vide, hvor de er forsvundet hen. De når ikke ind i Justitsministeriets sagsjournaler. Og slet ikke frem til sagsbehandlerne.

Samme triste skæbne som e-mailene lider et stort antal breve, der sendes til Justitsministeriet. Breve der sendes med almindelig post. Breve, der sendes anbefalet. Breve, der afleveres hos vagten i Justitsministeriet.

Har du sendt eller afleveret et brev til Justitsministeriet, lige meget hvordan, gør du klogest i efterfølgende at ringe til sagsbehandleren for at sikre dig, dit brev er nået frem.

Eller det med at høre sagsbehandleren er en stærk overdrivelse. Man kan som borger normalt ikke ringe til den sagsbehandler, der sidder med sagen i Justitsministeriet. Man ringer til Justitsministeriet og bliver stillet om til en såkaldt bagvagt, der tager imod alle telefoniske henvendelser. Denne bagvagt er én af Justitsministeriets sagsbehandlere. Er man heldig, er det den sagsbehandler, der har ansvaret for den eller de sager man ringer om. For det gør det betydeligt nemmere, at tale med en person, der er inde i sagen. Sådan set både for den ansatte og for den der ringer.

For, det er sjældent til at se i systemerne, om et brev er nået frem. For det sker, at breve når frem, men det er lemfældigt, om og hvornår det sker. Hvis det sker.

De higer og de søger....

De higer og de søger i systemerne sagsbehandlerne, når man ringer og er søde til at ringe tilbage og beklage og love at se på sagen igen. Det er ikke de enkelte sagsbehandlere, vi har dårlige erfaringer med. De virker faktisk til at have et ambitionsniveau om, at tingene skal gå ordentligt til. - En undskylder og forklarer, at et brev kan være registreret i forskellige systemer, og at det derfor tager tid at finde frem til hvilket af systemerne.

En anden dag afviser en anden sagsbehandler dog denne oplysning, og siger, at Justitsministeriet kun har et system (måske er hun ny og ved ikke bedre eller også gør alle de andre ikke). En tredje og en fjerde undskylder og forklarer som den første sagsbehandler, at de breve, der ikke var nået frem til dem, var blevet registreret under et nyt system. Andre under et gammelt.

Fortsættes side 5

Dette er ikke et uddrag af P1s ”Selvsving” Det er hele Danmarks Justitscirkus

Fortsat fra forrige side

En femte undskylder en anden dag, jeg ringer, og hun forklarer, at hun er ny og lige er kommet tilbage efter at have været væk i noget tid, *”og imens er hele systemet lavet om og hun kan ingenting finde”* (hun synes dog ikke at finde trøst i min oplysning om, at hun er ikke den eneste i Justitsministeriet, der har det problem).

En sjette, der ikke er ny, forklarer, at postafdelingen er bagud med at åbne breve, og det sikkert er derfor, at de breve og lægedokumenter, jeg afleverede til en sag for 8 dage siden, endnu ikke er nået frem til sagen. Breve jeg tog ind og afleverede, fordi det er alvorligt syge mennesker det drejer sig om og børn i klemme. Jeg ville være 100% sikker på, at brevet kom frem. Hun lover at efterlyse brevet.

Hmm, mon det også er mangel på bemanning og kvalificeret bemanning i postafdelingen, der er årsag til, at breve jeg afleverede for en måned siden, heller ikke nåede frem?

Hun lover at efterlyse brevet, altså det for 8 dage siden, (det afleveret for en måned siden og igen i kopi for 8 dage siden til en anden sag, er nu endelig fundet), og vi aftaler, at jeg skal ringe tilbage dagen efter. Ikke fordi hun ikke vil ringe til mig, men sådan passer det bedst i min kalender. For der er jo også opbringninger til Udlændingestyrelsen, et departement under Justitsministeriet, og med ligeså dårligt fungerende systemer.

Efterhånden går jeg rundt med fornemmelsen af, at andre end DSB har samarbejde med ”Waterfront” og deres artsfæller og at toppen på Justitsministeriets kranssekage har besluttet, at det hele skal gå ud på at holde borgere hen og beskæftiget med forgæves breve og telefonopbringninger.

Det blev efterhånden dagen efter, som var onsdag og jeg ringede ikke til justitsministeriet. Jeg havde ikke tid. Opbringningen blev udsat til fredag. Men så.

Ligesom børnehaverne holder ministeriet lukkedage på hverdage, der falder mellem to helligdage. Det

samme gælder i øvrigt udlændingestyrelsen, et departement under Justitsministeriet, som jeg så i stedet forsøgte at passe mine opbringninger til.

Lukkedage og ubesvarede henvendelser, der hober sig op grundet mangel på hænder i ministerium og styrelser, men ikke fordi der er mangel på arbejdskraft i det ganske land.

Anmodninger om aktindsigter til udlændingestyrelsens asylafdeling besvares aldrig første gang. Heller ikke anden gang. Tredje gang, hvis du er heldig og tillige har ringet og rykket. Det tager måneder til tider år. Ligesom i Justitsministeriet, kan man ved opbringning til Udlændingestyrelsen ikke komme igennem til en sagsbehandler. Man kan bede bagvagten om at sende en e-mail til sagsbehandleren. Men ikke i alle sager. En bagvagt i telefonen oplyser nogle gange (og i strid med fakta og god forvaltningsskik): *”vi har lukket sagen, og når der ikke er en sagsbehandler, besvares breve vedr. sagen ikke, for så er der jo ingen sagsbehandler til at svare”*.

Klag til Ombudsmanden....?

Man kan klage til ombudsmanden, men det er ingen garanti. For en henvendelse fra Ombudsmanden kan også tage ministerium og udlændingestyrelsen måneder og år at besvare. Og ombudsmanden afviser faktisk selv klager pga ministeriums og styrelseres sene svar til: Ombudsmanden!

Asylsøgere er blevet regeringens og Bødskovs afledningsmanøvre

Morten Bødskov arbejder tilsyneladende på at oprette et nyt fængsel til afviste asylsøgere i Hørsholm. Men retssikkerheden for asylsøgere er ikke i orden – overhovedet ikke. Og Morten Bødskov har ikke travlt med at skabe retssikkerhed. Han er sådan set i gang med at indskrænke den (ikke blot for asylsøgere, men for det ganske samfund), og imens straffe asylsøgere for regeringens og hans eget cirkus misk mask.

Retsstaten Danmark anno 2013
Af: Mona Ljungberg

Kort nyt

Klager, som Flygtninge i Fare har indgivet til Folketingets Ombudsmand 1. august 2013

- Klage på vegne af familien AS og mig selv over Udlændingestyrelsen for fejlinformering, uretmæssig tilbageholdelse af akter, ignorering af henvendelser og rykkere, manglende mulighed for kontakt til en ansvarlig for asylafdelingen ved telefoniske henvendelser.
- Klage på vegne af Familien AS og hr. AN over Udlændingestyrelsen for langsommelighed og uvillighed til at registrere korrekte navne-data og national identitet.
- Klage på vegne af sønnen i familien AS over Roskilde politi og Rigspolitiet for henholdsvis forskelsbehandling af retten til at få udleveret kørekort i forhold til landets andre politikredse og myndige børn af afviste asylanmodere – samt langsommelig sagsbehandling
- Klage på vegne af Familien AS og mig selv over Rigspolitikommissær M., for henholdsvis fejlinformering, vildledning og uretmæssig tilbageholdelse af akter.
- Klage på vegne af familien AS og mig selv over Justitsministeriet for pseudo-forvaltning og misbrug af mine ressourcer ved anmodning om bemærkninger i humanitær sag til uaktuelle oplysninger om forholdene i Syrien, nemlig forholdene før Borgerkrigen.
- Klage på vegne af mig selv, over Justitsministeriets rod i systemer, og e-mail og breve fra mig bliver væk, samt at mail-modtagelsesproblemet på trods af talrige henvendelser fra min side ikke bliver bragt i orden.
- Klage over Justitsministeriets langtrukne sagsbehandling vedr godkendelse af akter udbedt om projekter påtænkt eller påbegyndt i Afghanistan vedr. uledsagede mindreårige, regeringen påtænker at tvangsudsende til Afghanistan.

Ovenstående er kun toppen af isbjerget. Vi har stof til utroligt mange klager over brud på og omgåelse/tilsidesættelse af forvaltningslovens bestemmelser i asylsager.

Statsløse-Spillet

Spilleregler:

En statsløs person, født og opvokset i et af de lande, der har tilsluttet sig den internationale "konvention om begrænsning af Statsløshed" og/eller "konventionen om børns rettigheder", har ret til at få tildelt statsborgerskab i det land. Statsløse skal søge inden de fylder 21 år, og vejledes om rettigheden til Statsborgerskab. Danmark har tilsluttet sig begge konventioner.

Spillet om de statsløse, drejer sig sådan set om brud på spillereglerne. Hvem snød, så 460 statsløse børn og unge fik ulovligt afslag på statsborgerskab i Danmark? I spillet deltager foruden de 460 unge statsløse brikker, 2 Ex-immigrationsministre + 2 Ex-statsministre + 1 Ex-departementschef, der har regeret, imens de ulovlige afslag fandt sted. Hvem spillede imod og med hvem og med de 460 statsløse brikker?

Ex-immigrationsminister Rikke Hvilshøj.

Siger at hun ikke kendte til de ulovlige afslag, og havde fuld tillid til at embedsmændene handlede efter reglerne.

Var i det hele taget uvidende om mangt og meget i sin ministerperiode. Kom således til at vildlede folketinget om udsendelse af børnefamilier til nød og elendighed. Oplyste til Folketinget, at Danmark sørgede for ordnede forhold. Indtil en TV2-dok viste det modsatte.

Ex-statsminister Anders Fogh Rasmussen - eller rettere maleriet af ham på Christiansborg:

Claes Nilas, departementschef i Immigrationsministeriet frem til 2011. Før han blev departementschef, var han direktør i Udlændingestyrelsen.

Ex-departementschef Claes Nilas på vej til afhøring i undersøgelseskommissionen.

Nilas siger han advarede minister Birthe Rønn-Hornbech om ulovligheden i afslagene på statsborgerskab.

Forstår at dække sig ind juridisk med en jovial tone og sin udsøgte galgenhumor og er glat som en ål. *Eksempler fra andre kontroversielle sager på de næste sider i bladet.*

Ex-Immigrationsminister Birthe Rønn-Hornbech

Siger hun ikke vidste, at de statsløse fik ulovligt afslag på Statsborgerskab - og at hele miseren skyldes kommunikationsbrist mellem hende og embedsmændene.

Birthe Rønn-Hornbech er en dygtig jurist. Men måske knap så dygtig som Nilas. Det var Birthe Rønn-Hornbech, der under en debat i Folketingssalen kom til at sige, de Statsløse var blevet holdt hen.

Ex-statsminister Lars Løkke Rasmussen

Siger, at han heller ikke kendte til de ulovlige afslag.

Fyrede minister Birthe Rønn-Hornbech, da skandalen begyndte at rulle.

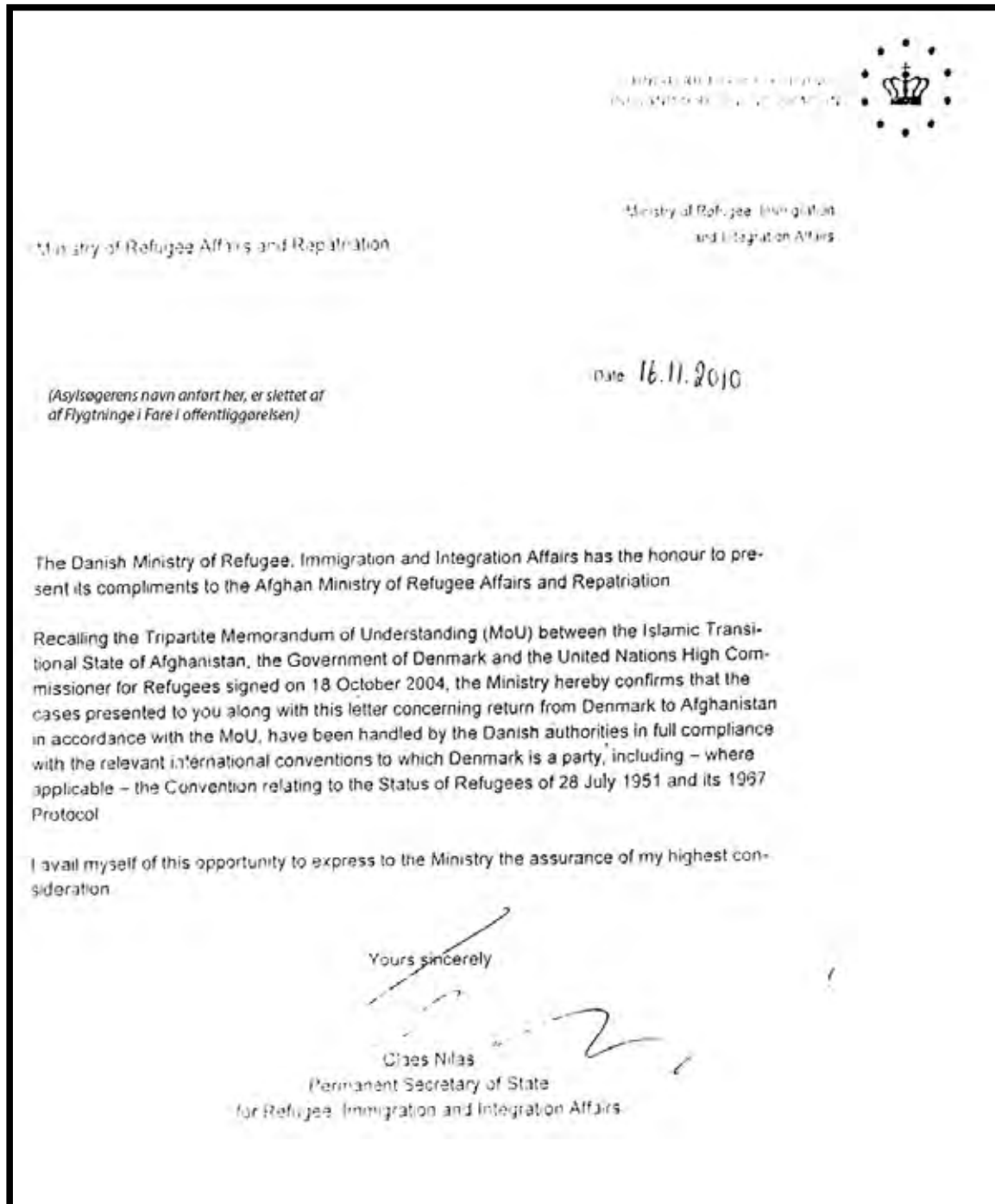
Bad i sin tid Birthe Rønn-Hornbech om at overtage posten som immigrationsminister efter Rikke Hvilshøj.

Siger han ikke kendte til sagen om ulovlige afslag til de statsløse, og at den er en gåde.

Nilas gækkerier med torturtruede asylsøgere fra Afghanistan

Dansk oversættelse af brevet fra Claes Nilas til Afghanistan: se næste side

Har du tænkt over, hvad det vil sige at være på flugt fra tortur????

Dansk oversættelse af brev fra Claes Nilas, Danmarks immigrationsministerium, vedr. en afvist afghansk asylsøger med torturtraumer, til det Afghanske ministerium for repatriering.

Dato: 16.11.2010

(Navn og ID. nr. på afghansk asylsøger i Danmark er anført her)

Det danske ministerium for sager vedr. flygtninge, immigration og integration har æren af, at forelægge vores komplimenter til det afghanske Ministerium for sager vedr. Flygtninge og Repatriering.

Under henvisning til Trepartsaftalen (MoU), underskrevet den 18. oktober 2004, mellem Den Islamiske Overgangsstat, Den Danske Regering og FNs Flygtninge Højkommissariat bekræfter ministeriet hermed, at sagerne som fremlægges for Dem med dette brev, der omhandler tilbagevenden fra Danmark til Afghanistan i overensstemmelse med MoU-aftalen, er blevet behandlet af de danske myndigheder i fuld overensstemmelse med relevante Internationale Konventioner, som Danmark er part af, herunder – når anvendelig - flygtningekonventionen af 28. juli 1951 og dens 1967 protokol.

Jeg benytter mig af denne lejlighed til over for ministeriet at udtrykke garanti for min højeste bevågenhed.

Med venlig hilsen
Claes Nilas

Statens departementschef
for sager vedr. udlændinge,
immigration og integration

Manden som Nilas'es brev drejer sig om

Den afviste mand, som Claes Nilas skriver om til det afghanske ministerium, er knapt så kæd og smilende som Claes Nilas. Manden lever i skjul for ikke at blive tvangsudsendt til Afghanistan, hvor han frygter at blive slået ihjel af Taliban-tilhængere.

Manden har været udsat for tortur i Afghanistan. En lægeundersøgelse i Danmark har bekræftet, manden har fysiske og psykiske traumer efter tortur. Claes Nilas hævder nok så kædt i sit brev, at sager som denne afghanske asylsøgers har hans største bevågenhed, og at Danmarks tilbagesendelse af manden er i overensstemmelse med internationale konventioner.

Nilas'es såkaldte bevågenhed kan kun dreje sig om at årvåge, at flygtningenævnet vender juraen på hovedet. I sagen her mente Flygtningenævnet ikke at Taliban-folk kan kommunikere på tværs af byerne i Afghanistan, og dermed at det ikke kan være Taliban, der har tortureret asylsøgeren. Taliban eller ej - synes det ikke ligefrem sikkert for manden Afghanistan. Han har store ar efter at være blevet mishandlet, herunder skåret i med knive. En almindelig Taliban-straf.

Nævnet gør sin del af arbejdet. Nilas gjorde sin. Det er ikke svært at overbevise en korrupt minister i Afghanistan. Danmarks bevillinger til Afghanistan afhænger bl.a. af Afghanistans villighed til at tilbagetage asylsøgere fra Danmark - også de torturerede og livstruede.

Nilas drev gæk med afghanske flygtninges liv og helbred! Med syge og krigstraumatiserede voksne og børn fra Kosovo (se næste sider)? Drev Nilas i sin departementschef-tid også gæk med de Statsløse født i Danmark?

Flere Nilas-gækkerier i mail til Tidl. UN-chef i Kosovo

Meddelelse

Side 1 af 1

Anne Thorsen

2003 / 1132-35

Emne: VS: Ny procedure ved tilbagesendelse fra Danmark

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Anna T. Schmidt

Sendt: 22. marts 2006 15:40

Til: 'jessen-petersen@un.org'

Cc: Henrik Grunnet; Kim Lunding; Hanne Stig Andersen; 'villadsen@un.org'

Emne: Ny procedure ved tilbagesendelse fra Danmark

Kære Søren

Jeg tror, vi gensidigt har prøvet at få fat på hinanden over telefonen uden held, og derfor sender jeg dig lige en mail om ny procedure i forbindelse med tvangsmæssig tilbagesendelse til Kosovo.

Grunden til, at jeg gerne vil advisere dig, er, at vi nu har de første konkrete sager om tvangsmæssig udsendelse til Kosovo klar, som bliver forelagt UNMIK under den nye procedure. Som du sikkert husker, går den nye procedure bl.a. ud på at videregive oplysninger om etnicitet og helbredsforhold til UNMIK under forudsætning af de pågældende personers samtykke hertil. Videregivelse af helbredsoplysninger sker i givet fald ved, at de danske myndigheder til UNMIK fremsender en oversættelse af et eventuelt afslag på humanitær opholdstilladelse til den pågældende.

Det er min klare overbevisning, at denne nye procedure vil fremme et endnu nærmere samarbejde mellem Danmark og UNMIK med hensyn til at udsende de personer, der ikke vil udrejse frivilligt, til Kosovoprovincen.

Jeg ved, I har udtrykt ønske om, at der ikke skete faktiske udsendelser af personer uden bolig i Kosovoprovincen på grund af vinteren før her fra marts måned. Dette ønske har jeg lagt vægt på at imødekomme. Derfor starter den nye procedure først nu.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke for det gode samarbejde mellem UNMIK og Danmark, herunder også med vores udlændingeattaché på stedet. Jeg ser frem til fortsat nært samarbejde, som jeg som nævnt forventer udbygget og løbende optimeret. Jeg er også helt parat til igen at drøfte situationen i Kosovo med dig, hvis du kommer til Danmark i løbet af sommerperioden, eller når vi mødes til internationale møder.

Med venlig hilsen
Claes Nilas

Hvad gemte sig bag Claes Nilas'es hjertelige tone i e-mailen til Jessen-Petersen

Kender man til begivenhederne årene forud for Nilas' mail (på venstre side) til FN-chefen for Kosovos overgangsregering - Søren Jessen-Petersen, virker Nilas i mere end en henseende direkte perfid.

Nilas mail dækker over dyb splid med FN om udsendelser af syge og børn til fare for deres liv og helbred

Det samarbejde med Søren Jessen-Petersen, som Nilas beskriver og takker Jessen-Petersen for i mailen, var ikke eksisterende. Danmark blev ved med at presse på for at sende syge og forfulgte tilbage til Kosovo. Søren Jessen-Petersen havde direkte afvist at lade Danmark læsse alvorligt syge og handicappede tilbage til Kosovo. Dansk politi forsøgte, men måtte opgive indrejse ved ankomsten til Kosovos lufthavn og måtte tage den syge asylsøger med tilbage til Danmark.

Den 22. marts 2006, da Nilas skrev mailen gengivet på venstre side til Søren Jessen-Petersen, var et møde mellem de europæiske statsledere under forberedelse i Wien mhp at finde en strategi imod Jessen-Petersens krav, om at de europæiske stater skulle efterleve flygtningekonventionerne.

Strategien blev åbenbart fundet. I august 2006 begyndte Danmark at tvangsudsende personer med alvorligt handicap og alvorligt syge og deres børn til Kosovo, selvom de i Kosovo ikke kunne få lægehjælp og medicin, og de udsendte i Kosovo manglede tag over hovedet og adgang til penge og mad. Søren Jessen-Petersen meddelte i samme periode sin afsked og forlod Kosovo.

Ex-minister Rikke Hvilshøjs falske forsikringer

Daværende minister Rikke Hvilshøj havde over for Folketinget bedyret at ingen blev tvangsudsendt til sult og nød. "Danmark sørgede skam for ordnede forhold". Men da vi fra Flygtninge i Fare besøgte de tvangsudsendte en måneds tid efter, de var sendt ud, led de både sult og nød og sov i ruiner og en familie under et halvtag. TV2 besøgte nogle andre familier end os, og fandt som os kun elendighed.

Da TV2 nogle måneder senere sendte en dokumentar om forholdene for de tvangsudsendte syge og børnefamilier i Kosovo, vakte den op-

mærksomhed i Danmarks befolkning og debat i Folketinget. Minister Rikke Hvilshøj bedyrede her, at hun ikke havde kendt til de ringe forhold, og lovede så nødhjælp til de udsendte og fremover mulighed for humanitært ophold til særligt sårbare børnefamilier.

Om Rikke Hvilshøj kendte til situationen i Kosovo og de personlige humanitære katastrofer, tvangsudsendelserne betød for syge og børn, er umuligt at vurdere. Hun siger, at hun fæstede lid til sine embedsmænd og deres oplysninger. Det samme siger hun om Statsløsesagerne.

Er det rimeligt at en minister ikke sætter sig ind i sine ansvarsområder?

Men er det rimeligt, at en minister ikke sætter sig ind i sit ansvarsområde og samfundsforhold, det dækker? Kan man ikke forlange af en minister, at hun eller han har mere end almenviden om det stofområde, de administrerer? Er det rimeligt at en minister agerer konge eller dronning, der blot formelt skal underskrive love? Vi har i forvejen et kongehus dyrt betalt for at agere formelle regenter uden ansvar? Er det rimeligt, at skatteyderne nu også skal betale ministre for at agere formelle regenter uden ansvar?

Det drejer sig nemlig ikke om behandling af enkeltsager, som Rikke Hvilshøj selv siger. Det drejer sig ikke om gennemgang af et par bilag. Det drejer sig om hele sagsområder, som minister Rikke Hvilshøj efter eget udsagn aldrig i sin ministertid satte sig ind i.

Hvis Rikke Hvilshøj taler sandt, var hun blot en brik i Claes Nilas'es spil. Hvis Rikke Hvilshøj taler sandt, var Nilas kongen og hun blot en vellønnet kransekagefigur i Ministeriet for sager vedr. flygtninge og immigration.

Men har de ikke begge et ansvar? Nilas kunne kun gøre Rikke Hvilshøj til en brik, fordi hun (iflg. Rikke Hvilshøj selv) begrænsede sin viden til den viden hun fik af embedsmændene, og dermed hovedsageligt af sin departementschef Claes Nilas.

**Spillet om de statsløse
er spillet om de retsløse**

Spar 5 ryder normalt bordet

I sagen her blev de statsløse ryddet af bordet.

Ondskabens ulidelige lethed

Krig er ond og ondskaben, der udspilles i Syrien i disse år er til at få øje på. Antallet af dræbte og sårede kan næppe opgøres. Antallet af voksne og børn drevet på flugt kan næppe opgøres. Millioner, (vel og mærke de heldigste millioner) er nået frem til nødtørftige teltlejre i Jordan, Tykriet, Libanon og Irak. Flere vil dø i krigens grusomheder. Inde i Syrien og i flygtningelejrene.

Imens i Danmark har Dansk Folkeparti stillet forslag om, at Danmark højest skal modtage 500 af verdens mange flygtninge årligt, og dermed appelleret til ikke at give solidaritet og hjælpsomhed til krigens nødlidende.

Danmark kan ikke klare millioner af flygtninge alene. Og det siger derfor sig selv, at det kan de omkringliggende lande til Syrien heller ikke. Verdens befolkninger må stå sammen om at løfte de katastroferamte ud af nøden.

Meningsmålinger viser, at Dansk Folkeparti får opbakning til sine "hvad-rager-andre-mennesker-mig"-synspunkter i store dele af befolkningen. I et land hvor antallet af coca colaer og størrelsen af posen på fredagsslik overvægt og fedme og spekulation i skattefradrag for mange er det største problem.

Krig er ond. Ligegyldighed over for ondskab og andres lidelser er ligeså ond.

Skal omverden fortsat være passive tilskuer til ondskaben imod uskyldige civile i Syrien?

Skal omverden være passive tilskuere, hvis du og dine bliver gidsler i en krig?

En Eichmann bliver til

Af: Mona Ljungberg

I overhængende asylrisiko? ...

"I overhængende asylrisiko". Jeg tror ikke mine egne ører. Men hun gentager *"I overhængende asylrisiko"*.

Ordene falder på et møde i Udlændingestyrelsen for organisationer, kommunalrepræsentanter m.fl., hvor udlændingestyrelsen forklarer om seneste lovændringer. En ung smilende kvinde fra Visumafdelingen står ved tavlen og forklarer de mange fremmødte om lov og sit arbejde. Genfortalt her i al korthed går det ud på at tildele visum til visumansøgere fra fredelige og velstående lande og afslå visum til visumansøgere fra krigsplagede lande og diktaturstater.

I overhængende asylrisiko?

Var det mon derfor Danmark afviste og udviste jøder i 1930'erne efter Hitlers magtovertagelse af Tyskland. Fordi jøderne var i overhængende asylrisiko, og den risiko kunne Danmark vel ikke udsætte dem for. Hellere måtte de ende i arbejdslejre og gaskamre!

- Og i dagens Europa ende på Middelhavets bund.

Samarbejdet mellem Shengen-landene fungerer oplyser hun. Der er "visumshopperne", kalder hun dem. "Visumshopperne" forklarer hun, er dem der går til ambassade efter ambassade og søger om visum. Og så ved man jo nok, hvad de er for nogen "at de nok er i overhængende asylrisiko".

Hvad er det dog for bizarre begreber man har opfundet og benytter sig af i Udlændingestyrelsens ledelse? I visumafdelingen og hvor ellers? For det er jo ikke bare den smilende unge ansatte.....Hun gør bare sit arbejde, så godt hun nu kan, og det her er altså hendes job at introducere begrebet "asylrisiko".....

En dansk statsmagts erstatningsord for torturrisiko, henrettelsesrisiko, eller druknerisiko i Middelhavet under flugt fra hjemlandet. Fordi ingen lande vil give visum og den fri bevægelighed kun er forundt nogle folkeslag samt de velstående. Det sidste synes hverken at være faldet den smilende unge kvinde ind, eller Udlændingestyrelsens direktør, der står og lytter og nikker.

I overhængende indlæggelsesrisiko?

I overhængende asylrisiko? Hvis man kan være i overhængende asylrisiko, må man vel også kunne være i overhængende "indlæggelsesrisiko". Hvis man falder om eller bliver kørt over og nogen ringer 112. Kan vi komme dertil en dag, hvor mennesker fra nogle samfundsgrupper og lag bliver afslået en ambulance med begrundelsen, at de er i overhængende indlæggelsesrisiko? Hvis de ser ud til at være kommet slemt til skade og uden penge på kontoen til lægebehandling?....

"Medløberne er ofte de mest emsige i embedet"

Eichmann? Hvor mange i dagens Danmark ved hvem Eichmann var? Vel ikke så mange mere. Og sandsynligvis har endnu færre hørt om Hannah Arendt. Eichmann stod for organiseringen af 6 millioner jøders udslettelse i Europa. Han var manden der satte det hele i system: udsletningslejrene. transporterne dertil fra hver en lille

europæisk flække. Det var Eichmanns job. Et job han udførte med flid og omhyggelighed. Iflg. ham selv, fordi det var det job han havde fået tildelt. Måske nærere Eichmann had imod jøder. Måske nærere han en absurd kærlighed (jøderne var hans levebrød og karriere). Måske var han bare medløber? Medløberne er ofte de mest emsige i embedet. Hvad han end var, var hans handlinger onde.

Ondskabens banalitet

Hannah Arendt, oprindeligt tysk jøde, overlevede jødeforfølgelserne. Om end asyltruet (i dansk optik), fik hun indrejsetilladelse først i Frankrig og da Frankrig blev besat, fik hun stadig "i asylrisiko" (dansk optik) indrejsetilladelse i Amerika.

År senere fulgte Hannah Arendt retssagen imod Adolf Eichmann. I sin bog "Ondskaben banalitet" om retsagen, beskriver hun Eichmanns almindelighed, eller normalitet, vil nogen kalde det, som det mest uhyggelige. Han havde ikke onde øjne, eller mund som ulven, der åd rødhætte. Han var så almindelig i sit udseende, sine udtalelser, tænkemåde, iflg. Hannah Arendt så inderligt banal. "Han passede sit arbejde, var ambitiøs og løste de opgaver han fik stillet uden at tænke over, hvad de indebar. Ligesom mange andre, der fik samfundshjulene til at køre (mordersamfundets hjul) uden tanke for andet end at få ros og gøre karriere, og uden tanke for at udsletning af mennesker var deres levebrød.

Sammenligner jeg en ung kvinde i udlændingestyrelsens visumafdeling og hendes ligestillede med Eichmann. Både ja og nej. Nogle af dem er medansvarlige for at en statslig institution har indført og anvender begreber, der kun kan have til formål at manipulere forståelsen i Danmarks befolkning om den livsfare flygtninge bringes i, når de ikke kan få visum på lovlig vis.

Ingen der søger ind over Europas grænser er i asylrisiko. Desværre. Mange er i risiko for at blive dræbt af krig og forfølgelse og for at drukne i havene omkring Europa, når de i desperation står til søs i små joller i håbet om at nå frem til et land, der vil tage imod og give dem asyl.

Hjælp søges til selvhjælp

Dalila og Rijalda er på sin vis heldige. De har fået lov til at gå i skole. Både – og? Rijalda er netop blevet færdig med gymnasiet. Hun kan ikke studere videre, for det koster 250 euro om måneden. Dalila går stadig i gymnasiet. Men pengene er knappe. Hun skal betale bøger, transport osv.

Begge piger elsker danskerne, Danmark og alt hvad der er dansk. Efter de er vendt tilbage til deres hjemland, har de gjort alt hvad de kan for at holde deres danske sprog ved lige (er foregået med chat over msn og facebook).

De har også gjort sig umage med at lære i skolen, her under engelsk, i håbet om en dag at få adgang til et arbejde og en løn.

Og så kom ideen til os: pigerne har brug for et arbejde med løn – fremfor passiv nødhjælp. "Mit Asyl" har i den grad brug for hjælp til vores arbejde, bl.a. oversættelser af

Dalila og Rijalda kom på flugt fra krig som ganske små. De tilbragte 5 – 7 år i danske asylcentre under strenge restriktioner og trange livsvilkår.

I Sandholm blev de hjerteveninder. Så blev de tvangsudsendt til hjem i ruiner. I hvert sit land. Men begge lande med en arbejdsløshed på 60 – 80 procent og deraf følgende fattigdom.

nyhedsbreve og andre skrivelser og hjælp til opdatering af webside. Et arbejde pigerne kan udføre hjemmefra på deres computere.

Vi har fået et legat fra Græsrødsfonden og har brugt lidt af legatet til at betale pigerne i juli måned. Vi vil rigtig gerne fortsætte med at kunne give de udsendte piger et bidrag for at udføre opgaver for os.

Og pigerne vil rigtig gerne arbejde for os. De har brug for pengene til skole og familie. For hjælp til selvhjælp. Vi håber at modtagere af nyhedsbladet vil hjælpe med et bidrag.

Pigerne har også en drøm om at komme til Danmark og studere og få en uddannelse. De taler og skriver dansk som indfødte. Mange får lov til at uddanne sig i Danmark – men ikke altid dem, der trænger allermost. - Og i dette tilfælde også taler og skriver sproget.

Der er andre unge, der har tilbragt halvdelen af deres barndom i Danmark. Eller barndom? Krig og overgreb gør børn tidligt voksne. - Da børnene ved årtusindskiftet landede i Danmark med deres forældre på flugt, blev der givet afslag på asyl. Børnene og deres familier blev interneret i lejre under nedbrydende sundhedsforhold.

Børnene og deres forældre blev år efter tvangsudsendt, nogle af dem med helbredet i en elendig forfatning. - Og til mere sult og mere nød. Set udefra virkede det som om, den danske stat straffede familierne for at have søgt væk fra elendigheden og hjælp hos Danmark.

De unge, der har det dårligst, er ikke i stand til at få lidt indtægt igennem arbejde eksv. Pigerne gifter sig som 17-årige, måske forelskede? Ihvertfald deres eneste overlevelsesmulighed.

"Mit asyl" yder et beskedent økonomisk bidrag, afhængigt af hvad vi får til formålet og takker alle bidragsydere.

De andre

Spred glæde - trods alt!

I år fik vi mulighed for at forsøde tilværelsen med en sommerferie for et barn uden andre muligheder.

Fondspenge har også gjort det muligt at give moderne og selvvalgt tøj til et par børn. Det betyder meget ikke at skille sig ud, når man går i skole osv.

Tak til

Græsrodsfonden
Robinsohn-fondet
Harboes fond
Bings mindelegat

1. maj – talen der ikke blev holdt.

"Bangladesh, Bangladesh, Bangladesh".
Når Solen går ned i vest
dør millioner af mennesker i Bangladesh"
(Joan Baez, 1971)

Den amerikanske frihedssanger Joan Baez' sang om de mange mennesker, der dør i Bangladesh, er fra 1971 og var en opsang til hele verden. Bangladesh var endnu i sit fosterstadie, en befolknings forsøg på at undslippe den pakistanske militærjunta og danne en selvstændig stat i det uendelige kaos, den britiske kolonimagt havde efterladt ved sin tilbagetrækning fra Sydasien i 1947. Bangladesh's selvstændighedskrig varede ni mdr. og millioner af civile blev slagtet ned.

Kolonimagter og krige har efterladt et Bangladesh i fattigdom. En fattigdom, der holdes ved lige af fortsatte konflikter og landets beliggenhed i et floddelta med monsunvinde, der i perioder bringer tørke og hungersnød og i andre perioder kaskader af regn, der skyller de skrøbelige huse/skure og mennesker bort i hobevis. Et katastrofe-ramt folk, der udnyttes af vesten til slavearbejde.

Vestens Nødhjælp og Vestens slavefabrikker i Bangladesh.

Igenem årene har været mange store indsamlinger til Bangladesh. Billeder af udhungrede børn og mødre har med års mellemrum gået verden rundt, fået folk til lommerne, kornsække blev sendt af sted, og med kornsækkene forsvandt de udhungrede væk i glemsel. Få har interesseret sig for, at ved siden af nødhjælpen fra vores velstående lande er samme landes stater, virksomheder, befolkninger (et stort flertal af os) med til at udnytte katastroferne og fattigdommen til at opnå goder for os selv. Nogle mere end andre.

Tøjet, der blev syet i de nyligt sammenstyrtede fabrikker, var ikke beregnet til Bangladesh egne borgere. Tøjet, der blev syet i andre nu udbrændte fabrikker, heller ikke. Det var tøj bestilt udført af Tøjgiganter fra Vesten.

Slavefabrikkerne i Bangladesh afdækket allerede i 2003

I de første år af årtusindskiftet tog præsentanter fra den danske fagbevægelse rundt til fabrikker i Asien, der producerer tøj til nogle af Vestens tøjgiganter. Anne Margrethe Pedersen fra SID, der besøgte fabrikkerne i Bangladesh, kom hjem og berettede:

"Når Hennes & Mauritz markedsfører deres tøj med at de holder priserne nede uden at bruge slaver, stikker de os forbrugere blå i øjnene. 95% af Hennes & Mauritz tøj bliver syet af slavearbejdere i Bangladesh. - På fabrikernes etager sidder slavearbejdere som sild i en tønde i 40 graders varme og syr. De sidder sammenpresset bøjet over symaskinen på deres små taburetter og kan i løbet af dagen aldrig hvile ryggen, taburetterne har ingen ryglæn. De har knapt nok adgang til at drikke vand, og bliver slået, hvis de skal på toilettet mere end 2 gange om dagen".

Sid's afsløringer om tøjgiganternes slavefabrikker fik dengang ikke stor opmærksomhed fra den samlede danske verdenspresse. P1 dokumentar kørte en udsendelsesrække og det skal ikke udelukkes at enkelte aviser også tog emnet op. - Og lod det falde igen.

Det skal siges, at Hennes og Maurits ikke var alene om at få produceret tøj af slavearbejdere. Tommy Hilfiger (dyrt mærketøj) var en anden af de producenter, SID afslørede i at lade tøj producere af slaver igennem mellemmand. Benetton, er det nylig kommet frem, har også aktier i slaveriets holdeplads.

fortsættes, side 12

Afsløringerne i 2003 af slavefabrikkerne har ført til at H&M (efter eget udsagn) nu får produceret deres tøj på fabrikker med ordnede arbejdsforhold og tilsyn. Det må roses, men omvendt må man også undre sig over, hvorfor der skulle en SID-oplysningskampagne til, for at få H&M til at reagere. Men i det mindste har de reageret.

Kampen for flygtninges rettigheder er klassekamp

I Flygtninge i fare, arbejder vi især for at folk skal have asyl. når de er forfulgt i en grad, så deres liv er udsat, herunder faren for at blive udsat for fysiske overgreb og tortur i deres hjemland. Men skellet er svært, hvornår er det et fattigdomsproblem som kan løses udelukkende ved at sætte ind med nødhjælp i hjemlandet – og hvornår er det politiske flygtninge. Det er meget sjældent at man kan dele det skarpt op. Fattigdom hænger meget ofte sammen med undertrykkelse og forfølgelser.

Bangladesh sammenstyrtede slavefabrikker 2013

Et meget aktuelt eksempel og denne gang omtalt i verdenspressen, og derfor hos de fleste stadig i erindring, er tekstilfabrikken, der styrtede sammen i Bangladesh med tusindvis af arbejdere indeni. Tekstilfabrikken, der leverer billige skjorter igennem slavearbejde bl.a. til danskere, både uvidende og vidende danskere, solidariske danskere og omvendt, dem der højlydt brokker sig over "at de, de der fattige udlændinge, skal ikke komme her og nasse på os", når de fattige forsøger at komme væk fra fabrikkens og landets helvede. (Jeg skal lige hilse og sige, der både er tortur og dødspatruljer i Bangladesh, oftest imod de fattige bønder og arbejdere).

I tilfældet med den sammenstyrtede fabrik havde myndighederne dagen før sammenstyrtningen rømmet bygningen, forlyder det, og netop pga. sammenstyrtningsfaren. Dagen efter gennede virksomhedsejeren arbejderne tilbage på fabrikken og den styrtede sammen og mange er dræbt og såret i ruinerne.

Det vil være rimeligt at spørge: hvorfor forhindrede myndighederne i Bangladesh ikke adgang til den faldefærdige bygning? Hvor var myndighederne da arbejderne blev gennet tilbage? og hvorfor blev ejeren af fabrikken ikke anholdt for at udsætte arbejderne for livsfare – førend sammenstyrtningen fandt sted, men først efter at katastrofen var sket? Hvorfor kunne slavearbejdere brænde inde på en anden fabrik? Og før dem, andre brænde inde på en tredje fabrik??

Svaret er simpelt: kun fordi, de er slavearbejdere og myndighederne i Bangladesh tillader slaveri.

Nødvendigheden af International solidaritet

Det sydafrikanske apartheidstyre blev afskaffet gennem national og international solidaritet. Apartheidlovene i USA blev afskaffet gennem national og international solidaritet.

Det danske demokrati bygger på national og International solidaritet. Andre nationers solidaritet med os – og vores solidaritet med andre. Det var ikke danskere der i sin tid opfandt revolutionen imod stavnsbåndet og ved industrialiseringen, imod slavearbejde på de danske fabrikker.

Slaver kan kun komme ud af slaveriet ved at flygte og kæmpe med livet som indsats og med solidarisk støtte fra omverden – det ligger i slaveriets natur.

Slaveriet i Bangladesh ophører ikke af vi lukker alle de fattige ind i Danmark, men heller ikke af, at vi lukker dem alle ude. Når vi lukker de fattigste ude, flytter virksomheder blot deres produktion til fattige lande som Bangladesh og skaber slaveri der og omvendt arbejdsløshed og lønnedgang i Danmark. Med andre ord, de store giganter bruger de fattige i andre lande til at sænke standard i løn og arbejdsforhold i Danmark, for selv at få større profit.

International solidaritet med de fattige i Bangladesh og andre lande er en nødvendighed for at holde slaveri og fattigdom nede. Der som her.

H&M er parat til at skabe gennemsigtighed, og give forbrugeren adgang til at følge tøjets tilblivelse (jeg vælger at tro på, som bod for tidligere års brøde). Chokoladeproducenten Peter Beier har altid givet forbrugeren adgang til at følge tilblivelsen af hans produkter, så åbenhed om produktinen kan lade sig gøre.

Og joh, der er andre virksomheder, der taler imod forslaget om gennemsigtighed. Herfra skal lyde en opfordring: lad være med at købe deres tøj. Forlang at se, hvor tøjet kommer fra. Billeder af forholdene på fabrikkerne. Oplysning om frokostforhold. Arbejdstid. Akkorder.

Året er 2013 og Joan Baez sang om Bangladesh er stadig aktuel.

Joan Baez blev verdensberømt 1963. Foran det hvide hus i Washington D.C. førte hun an i protestsangen "we shall overcome". Hundrede tusinder demonstrerende sang med og løftede sig til en fælles stemme imod den amerikanske racepolitik. Joan Baez stemme var blid, og den var kraftfuld. Kraftfuld nok til at skabe lydhørhed og folkeprotester mod apartheid og undertrykkelse.

Udenrigs- mysteriet fortsætter

En ung afghansk mand, Ali, har som del af sit asylmotiv oplyst, han har arbejdet for en tysk/afghansk organisation i Afghanistan. I sin asylansøgning har han oplyst organisationens navn, hvad navnet står for, organisationens arbejde, samt navnene på sin tyske og afghanske chef. Ali taler engelsk og fortæller, han bl.a. havde til opgave at oversætte.

Asylsagen startede sin gang igennem systemet. Udlændingestyrelsen rettede henvendelse til Udenrigsministeriet og bad dem undersøge tilstedeværelsen af den tysk/afghansk organisation med det og det navn og formål og med den navngivne tyske leder.

Det gik som så ofte før, når Udlændingestyrelsen søger en asylsøgers oplysninger be- eller afkræftet igennem Danmarks Udenrigsministerium. Udenrigsministeriet gav fejlinformation tilbage. Iflg. Udenrigsministeriet fandtes ingen organisation med det oplyste navn i Afghanistan, men en anden med et lignende navn. Den tyske Udenrigstjeneste havde desuden oplyst (iflg. Udenrigsministeriet), at Tyskland ikke havde nogle tyske borgere i Afghanistan, med det navn som Ali havde oplyst som den tyske leder.

Ali fik på baggrund af Udenrigsministeriets oplysninger afslag på asyl som utroværdig af Udlændingestyrelsen. Sagen gik videre til Flygtningenævnets afgørelse og Ali fik beskikket advokat.

Advokaten søgte på det organisationsnavn Ali havde oplyst og googlede sig på 2 minutter frem til den tysk/afghanske organisation i Afghanistan, som Ali har oplyst, at han har arbejdet for. Den tyske leder, Ali havde oplyst navnet på, søgte og fandt advokaten på Facebook. Ali kunne oplyse navne på flere af sine tidligere kollegaer. Dem fandt advokaten også frem til.

Artiklen her handler ikke om Ali er i fare eller ej i Afghanistan. Den handler om, at Danmarks Udenrigsministerium i mangen en asylsag er utroværdig, og med urigtige og vildledende oplysninger får dømt asylsøgerne utroværdige.

Skal man spørge Udenrigsministeriet – skal man også kunne stole på Udenrigsministeriets oplysninger. – Og det kan man ikke på Udenrigsministeriets svar i asylsager.

Hvad mon hvis man som dansker kommer i klemme i udlandet og ikke lige falder i Udenrigstjenestens smag?

Justitscirkus ****Fanfare**** Nyt nummer

Justitsminister Morten Bødskov: "Jeg har lavet forslag om endnu en ændring af udlændingeloven: Asylsøgere, der har oplyst ved indrejsen, at de er sunde og raske skal ikke kunne opholde sig i Danmark, imens de får deres ansøgning om humanitært ophold behandlet".

Rigspoliticheffen: "Psssst Bødskov! Du har vores fulde opbakning til at føre befolkningen bag lyset. Rigspolitiet oplyser som standard i registreringskemaet at asylsøgeren er "Sund og Rask". Kun nyansatte i tjenesten registrerer asylsøgerens oplysninger om skrantende helbred og alvorlige handicap, torturtraumer m.m. - Men de bliver hurtigt oplært....

Hjernevaskeriet

Spuler rent for politiske intriger og spot

Der er ikke plads til flere syltekrukker i Justitsministeriet. Justitsminister Morten Bødskov foreslår derfor Udlændingeloven ændres, så det praktisk talt bliver umuligt at søge humanitært ophold.

MIT ASYL - Flygtninge i Fare

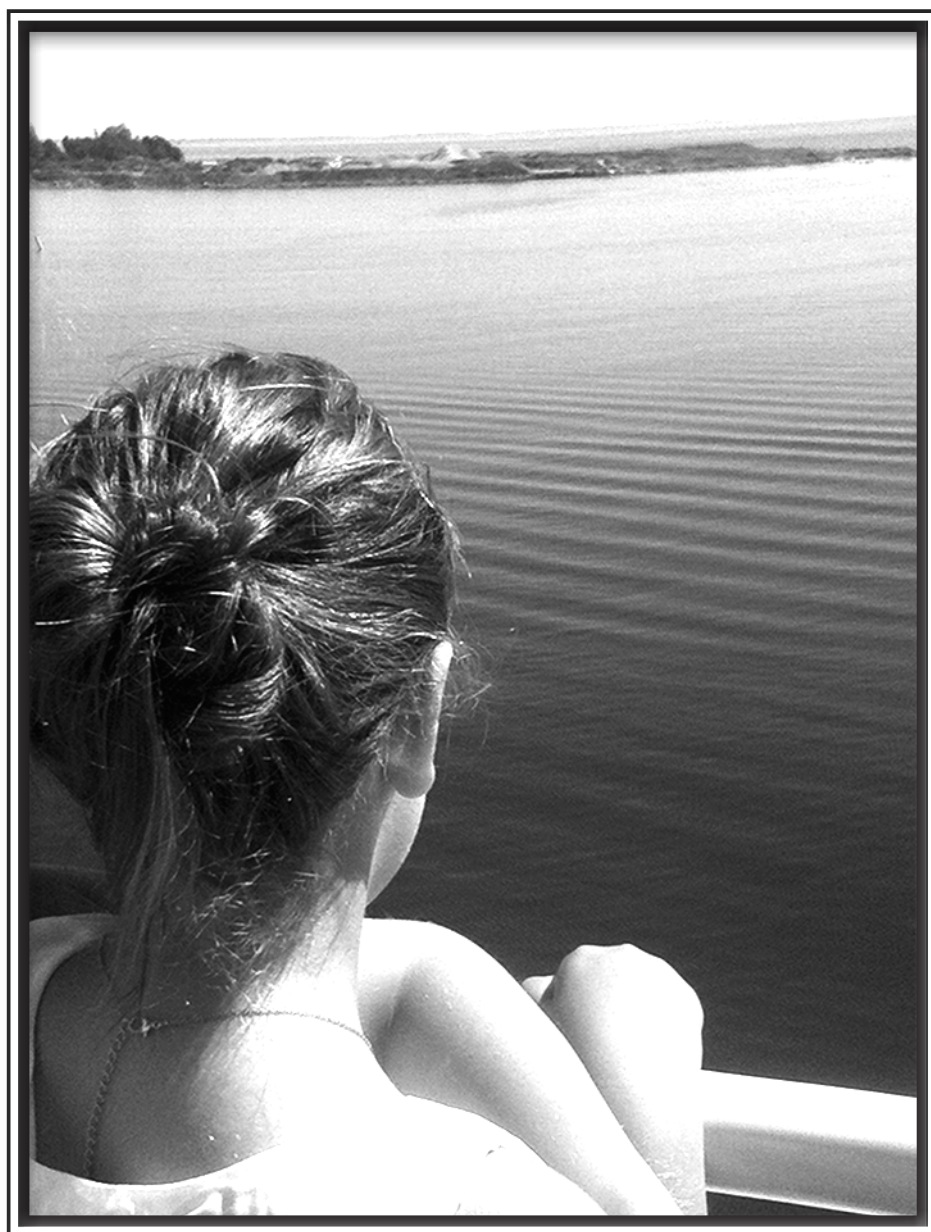
Mit asyl er en forening og støttekreds, der tilbyder særligt udsatte flygtningebørn og unge - glæder i form af ferieophold og udflugter og samvær.

Mit Asyl bistår også flygtninge i klemme i asylsystemet. Vi dokumenterer den manglende retssikkerhed en del flygtninge er udsat for i Danmark, når de søger asyl her.

For de mennesker, der er i klemme, drejer det sig ofte om deres liv eller død. Igennem årene er det lykkedes os, at hjælpe en del asylsøgere fra at blive tvangsudsendt til lande, hvor de ville blive udsat for tortur.

Mit Asyl er politisk uafhængig og modtager ikke statsstøtte.

"Spred glæde - trods alt"
(Citat: Flemming Lehr Jacobsen -
med i Støttekredsen til Flygtninge i Fare).

Spred glæde - trods alt!

I år fik vi mulighed for at forsøge tilværelsen med en sommerferie for et barn uden andre muligheder.

Bedre at rejse som turist

Turen gik til Bornholm

Tak til
Robinsohn-fondet
Græsrodsfonden
Harboes fond
Bings mindelegat

Støttebidrag kan
indbetales til vores
foreningskonto
i Merkur Bank

Reg. nr. 8401
Konto: 103 8399